

«Să săpăm cu pala ale lor morminte,
 «Și într'o unire toți să ne silim
 «Să dăm țereî năstre via strălucire,
 «S'o 'nălțăm cu fală pân' la nemurire!»

* * *

Alexandru Odobescu, născut în Bucurescî la an. 1834; e fiul generalului I. Odobescu; studiile și le-a făcut în țeră, parte în colegiul St. Sava, apoi și le-a complectat la facultatea de litere din Paris. De la reînturnare în patrie și până astă-dî a lucrat mult pe câmpia literară. Dela 1857—59 apărură primele sale scrieri, publicate în „România literară“ a lui V. Alexandri sub titlurile: „Despre Satyra latină“, „Mihnea-Vodă“ și „Dómna Chiajna“, ambele acestea nuvele istorice. La anul 1860 începú a face excursiuni archiologice prin pământurile țereî, ocupându-se încă și până astă-dî de archiologie. De la anul 1861 și până la 1863 a redactat, în unire cu G. Crețenu, D. Berindey și alții, însemnatul jurnal „Revista română“, publicând într'insa articoli asupra istoriei literare (poezii „Văcărescî“, „Psaltirea lui Coresi“, etc.) și alți articoli de archiologie („Bistrița“, „Snagovă“, etc).